

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

40. An etiam sponsalia, seu matrimonium contractum per verba de futuro
inducant hanc vacationem ipso jure, vel saltem per sententiam.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Quæstio 40. An ergo etiam sponsalia seu matrimonium contractum per verba de futuro inducant hanc vacationem ipso jure, vel saltem per sententiam?

Respondeo ad primum negativè. Lott. loc. cit. n. 73. Sanch. loc. cit. nu. 1. Garc. loc. cit. nu. 19. Castrop. loc. cit. nu. 3. citans Less. ubi supra nu. 114. Barb. loc. cit. n. 17. citans in super plures alios: sponsalia enim per verba de futuro non sunt matrimonium, sed via ad illud, ac proinde non constituent statum incompatibilem cum beneficio. Castrop. loc. cit.

2. Respondeo ad secundum: Neque contrahenti sponsalia imminent pena amissionis beneficii per sententiam. Lott. n. 74. quamvis Less. de iustitia. l. 2. c. 34. n. 114. talem mereri privationem dicat, tum quod non possit retinere beneficium, si velit promissione sponsalium satisfacere; tum quia decorat statum Ecclesiasticum, contrahendo sponsalia retento beneficio; quam tamen doctrinam Lessii non placere sibi, dicit Garc. n. 19.

Quæstio 41. Num beneficium ob initum matrimonium amissum adhuc vacans recuperet, dum uxor ne cum consummato matrimonio ingreditur religionem, aut morte naturali decedit?

Respondeo negativè. Lott. cit. q. 26. n. 72. Castrop. loc. cit. n. 6. Sanch. cit. d. 42. n. 6. Garc. loc. cit. n. 3. Barb. loc. cit. n. 11. citans Squillant. Say. &c. à qua sententia communis Doctorum, quæ in hujusmodi vim magnam obtinet, et si dicat Less. loc. cit. n. 113. se non facile recedere, inclinat tamen non parum in contrarium, nimis quod talis in conscientia non teneatur jam dimittere beneficium (supponitur quod manerit in ejus detentio- ne) nisi per judicem privetur. verum responsio nostra sequitur ex dictis: jus enim in beneficio extinguitur per matrimonium, etiam non consummatum. Barb. loc. cit. n. 20. Lott. loc. cit. Castrop. n. 3. jus autem beneficiorum semel extinctum non reviviscit sine nova collatione. Castrop. cit. n. 6.

Quæstio 42. An Episcopus dispensare possit, ut beneficiatus beneficium simplex retineat post matrimonium contractum, saltem cum virgine?

Respondeo negativè. Azor. p. 2. l. 7. c. 16. nu. 7. dicens sic receptum communis omnium consensu, citans Host. Abb. Card. in c. Ioannes. &c. 1. de clericis. conjug. Castrop. loc. cit. n. 7. eò quod Clericus, dum transit ad statum conjugalem (utcumque sub aliquibus circumstantiis retineat privilegium fori & Canonis. Lott. loc. cit. n. 61.) jure communis efficiatur laicus, in quo ut habeat beneficium, aliis à pontifice dispensare nequit. Castrop. loc. cit.

Quæstio 43. An, & qualiter vacet beneficium ob matrimonium invalide, seu nulliter contractum?

Respondent primum universaliter, probabilius videri beneficium non vacare ipso jure ob contractum nulliter matrimonium, quemcunq; demum sit causa hujus nullitatis Less. de iust. l. 2. c. 34. n. 113. Castrop. loc. cit. n. 9. Sanch. l. 7. de matrim. d. 43. n. 3. contra Decimum. cons. 166. n. 1. vol. 1. Imo. in Clem. gratia. n. 25. de rescrip. Diaz. &c.

alios, censentes, privatum esse ipso jure, qui ignoranter bona fide nulliter contrahit matrimonium, non verò eum, qui scienter contrahit, eò quod sciens matrimonii nullum, non possit censeri velle contrahere, sed illudere, adeoque nec velle renuntiare beneficium. Item contra Garc. loc. cit. n. 8. censentem contrarium, nempe non ignoranter, sed scienter contrahentem nulliter, esse ipso jure privatum, eò quod is gravissime delinquat, attenando malitiosè statum incompatibilem cum beneficio assumere, ob quod delictum beneficio privatus sit ipso jure. argumento cap. eum qui. de prob. in 6. ignoranter verò contrahens non faciat actum beneficium contrarium, nec delinquer, nec dici possit facto suo renuntiare beneficium. Rationem responsionis hanc dat Castrop. cit. nu. 9. quod textus hanc privationem inducentes loquuntur solùm de matrimonio legitimo, ut patet ex rit. de Clericis conjug. & ratione, quam dant hi textus; nimis divinis obsequiis vacare non posse, qui uxori & voluntatibus carnis additūs est; hæc enim ratio locum habere nequit in contrahente nulliter; quippe qui per tale matrimonium non addicitur uxori: sic quoque nullibz in jure delictum illud matrimonii nulliter attentati hac poenâ privationis ipso jure affectum est. Et dum ignoranter quis processit, valet ratio à Garc. adducta, nempe quod neque delictum admisit, neque statum incompatibilem assumpsit, et si assumere attentavit, nec censetur renunciasse quis beneficium, nisi casu, quo verè matrimonium contraxerit; hæc enim conditio involvitur. Castrop. n. 10. & hoc ferè recedit ratio altera, quam adiicit Castrop. cit. n. 9. hinc jam

2. Respondent iidem Castrop. & Sanch. in particulari primum: quod beneficiatus in solis minoribus constitutus, contrahens matrimonium cum consanguineo vel affine in gradu prohibito (idem est de alio simili impedimento dirimente) non est ipso jure privatus beneficis obtentis, siue ignoranter siue scienter processerit. Castrop. nu. 11. citans Sanch. ubi ante n. 5. Idem dicunt de constituto in ordinibus sacris. Castrop. n. 14. item de contrahente nulliter ob defectum formæ requisita; quia nempe contrahit sine parocho legitimo vel testibus. Castrop. n. 13. vel ex defectu consensus proprii vel alterius partis. Castrop. n. 12. vel ob defec-
tum aetatis Castrop. n. 16.

3. Verum ab hac doctrinâ Thomæ Sanch: quod matrimonio existente nullo etiam ex alio defectu, quam ex defectu consensu, aetatis, libertatis non inducatur vacatio beneficij ipso jure, sed tantum privatio per sententiam ob delictum; dum nimis quis scienter contrahit nulliter; ab hac inquam, sententiâ cavendum esse ait Lott. l. 3. q. 26. n. 76. & n. 79. dicit hanc assertiōnē esse erroneam, ut advertunt Covar. de matrim. p. 2. c. 6. §. 3. n. 4. ad fin. Cavallos in suis communibz. tom. 1. q. 147. nu. 4. & 5. & Rotam sequi doctrinam contrariam. decis. 8. p. 3. recent. eandem doctrinam sequuntur Gonz. gl. 15. n. 44. & gl. 57. n. 44. & 45. ubi: quod quando lex ipsa vel dispositio potius consideravit ipsum factum, quam effectum, poena incurret ex folio facto; quamvis illud jure non subsistat. ut Bartol. in l. quid ergo n. 1. ff. de his qui notantur infam. Et hinc Clericus contrahens nulliter perdit ipso jure beneficium. Item Tond. in qq. benef. p. 2. c. 5. n. 18. dicens in ordine ad incurriendam hanc penam privationis ipso jure non inspicendam facti validitatem, sed factum ipsum, dissolvitque Lott. funda-